

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografa
Brașov, piața mare nr. 30.
Abonamentele se primesc în avans și se retrimite.
INSERATE
Se primesc în administrațiunea în
Brașov și la următoarele:
București: la N. Dukas Nachf.,
la Angenfeld & Emeric Los-
ter, Heinrich Schalek, A. Op-
penh. Nachf. Anton Oppelik.
Buda: la A. V. Gold-
berger, Ekstein Bernat, Iuliu
Lopold (VII Erzsehbet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR:
Prima garonnd pe o coloană
și trei zile pentru o publicare.
Publicări mai dese după tari-
tu și înscrisuri. — RECLAME pe
pagina 3-a o seriă 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni
12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 2 fr. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se prenumără la toate ofi-
ciile postale din țară și din
străinătate și la d-rii colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
Administrațiunea, Piața mare nr. 30,
Târgul Inului Nr. 30, etc.
I.: Pe un an 30 cor., pe șase
luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu anul în casă: Pe un an
24 cor., pe 6 luni 12 cor., pe 3
luni 6 cor. — Un exemplar
10 bani. — Atât abonații cât și
câștii și inserțiile sunt a se
plăti înainte

Nr. 103.

Brașov, Vineri 10 (23) Mai

1902.

Al doilea period al campaniei.)

VII.

Imprejurarea, că conferința națională estra-ordinară dela 1893 a fost așa de bine cercetată și că dintr-o delegații ei n'a lipsit nici unul, dovedește înainte de toate, că n'a existat desbinare în partid. Desbinarea exista numai în cugetele și simțirea celor din clica „tribunistă“, care compuneau biroul din Sibiu al comitetului.

Nu vom să negăm, că uneltirilor „tribuniste“ le-a succedat amăgi pe mulți naivi și neorientați. Dér conferința din Iulie 1893 este și rămâne cea mai puternică dovadă, că n'au putut isbuti a sparge solidaritatea, ce se răzima în spiritul pugnă al poporului. Dér și între cei 25 membri ai comitetului central nu toți erau conduși de ideile și intențiunile lui Eugen Brote. Acesta ajunsesse ce-i drept să facă pe micul dictator în comitet, dér când nu era ședința restrinsă a biroului, unde „tribunistii“ se aflau ei între ei, când erau cu toții la o altă și mai stătean și în fața conferinței, întruirița vătăfului și a ajutorilor lui — cari făceau servicii de agenți și *claqueuri* ai grupului, — era mult redusă.

Décă E. Brote cu ai săi au reușit în mare parte să dea amintitei conferințe estraordinare și festivităților împreunate cu ea timbrul unei manifestări pentru comitet și pentru „Tribuna“, această a fost mai mult rezultatul exterior al apucăturilor lor în aranjarea întrunirii și a festivităților, n'a fost însă reflexul convingerilor delegaților veniți la conferință. Aceștia în genere erau conduși numai de dorul de-a contribui la apărarea causei comune, și nu de era de apărarea intereselor de grup.

Deși matadorii „grupului“ își dau totă silința de a ascunde ghiarele tendințelor lor oculte, totuși îndată la începutul conferinței, în prima ședință, s'a dat pe față spiritul lor refractar, care a și produs resens dureros la toți cei cu judecată.

Era vorba adecă de alegerea unei comisiuni de 40, căreia avea să i-se predé raportul general al comitetului despre activitatea sa dela ultima conferință încóce, și care avea să pregătescă proiectul de rezoluțiune. Înainte de a se începe discușiunea asupra acestui punct al ordinii de zi, presiul comunică adunării, că la comitet s'a prezentat o listă și dispuse ca să se cetescă. Această listă fusese astfel combinată încât figurau în ea și 14 membri ai comitetului. Era prea bătătoare la ochi pretensiunea, că membri ai comitetului să facă parte activă și decisivă într-o comisiune, ce era chemată să judece asupra activității acestui comitet. Acesta împrejurare a accentuat-o ca prim vorbitor Fr. Hossu-Longin, sfêrșind cu cuvintele,

„că totuși nu merge ca membrii comitetului s'ajungă a fi judecători în propria lor cauză.

S'au aflat totuși dintre agenții „tribuniști“ câți-va, cari nu s'au sfiiat a combate în fața conferinței părerea de mai sus. După Hossu-Longin s'a ridicat șeful *claqueur*-ilor „tribuniști“, Russu-Șirianu, care s'a fost distins în calitatea acesta deja la conferința din Ianuarie 1892, și într'un discurs arogant și umflat a susținut, că a elimina pe membrii comitetului din comisiunea de 40, însemnă a da un *voț de blam* comitetului, „*la picioarele căruia ar trebui să ne prosternem*“.

Dr. Alexandru Mocsonyi, care era prezent la conferință, dimpreună cu fratele său răposat Eugen și cu vărul său Zenon, a combătut această ciudată interpretare, dícend, că tocmai prin alegerea membrilor din comitet în comisiune s'ar crea pentru ei o situațiune neplăcută, căci atunci s'ar păré, că ei află de lipsă ca prin participarea lor activă să influințeze voțul comisiunii.

Propunerea lui Russu-Șirianu, ca să se primescă lista, a fost sprijinită de S. Albini, redactorul „Tribunei“, și de un óre-care T. Cotuș. Membrul Andrei Cosma la rândul său a sprijinit propunerea lui Hossu-Longin dícend, că membrii comitetului pot lua parte la deliberările comisiunii numai cu voțul consultativ.

În fine președintele Dr. I. Rațiu declară, că membrii comitetului nu reflecteză să fie aleși în comisiune, „având perfectă încredere în fiecare membru al conferinței“ și ceru prin urmare să fie alții aleși în locul lor.

Atunci se mai ridică un membru, Berinde, care declară, că nu primesce această soluțiune, fiindcă nu comisiunea de 40, ci conferința plenară va avé să și dea verdictul asupra activității comitetului. Față cu acesta Dr. Al. Mocsonyi, luând cuvântul la ordinea zilei, constată, că după declarațiunea categorică și corectă a d-lui președinte cestiunea e clarificată.

În urma acesta s'au ales apoi trei dintre membrii conferinței ca să compună și să propună o nouă listă pentru comisiunea de 40. Fieresc, că partea cea mai mare dintre membrii acestei comisiuni au fost propuși și aleși tot pe placul lui Brote și soții.

Nu vom mai face amintire despre animositățile manifestate în sinul comisiunii de către „tribuniști“, dér trebuie să amintim aici încercarea făcută de către ceta *claqueur*-ilor și de șeful lor în conferința publică, cu ocașiunea discușiunii de mai sus, de a ațișa publicul asistent, în cea mai mare parte compus din țărani din jurul Sibiului etc, ca să demostreze în contra vorbitorilor independenți. Acesta încercare, cu toate silințele, ce și le dădeau agenții Broțiști, mulțămită tactului înăscut țărănilor noștri, n'a reușit după cum ar fi vrut ei, și a contribuit numai

a constata existența uneltirilor mișlești oculte ale clichei „tribuniste“.

Póte că n'am fi descris atât de amănunțit momentele caracteristice de mai sus dela conferința din Iulie 1893, decât nu am fi fost angajați. Prin cuvântul dat, de a dovedi absurditatea și tendențiositatea învinuirilor răutăcióse, ce le-a ridicat fóia română din Arad, redactată de ex-lelel de preparandiă și șeful de *claqueuri* de odinioară, într'un număr din Martie a. c. contra directorului „Gazetei“, punând între altele întrebarea:

„...Și în conferința înălțătoare dela 1893 nu directorul „Gazetei“ propusesse voțul de blam la adresa comitetului luat la gónă de procuror?“

Apoi nu — cum vedem — ci acel Russu-Șirianu, care se scrie aș redactor responsabil al „Tribunei Poporului“, era să dea indirect și involuntar comitetului un voțul de blam fórté supérator, decât președintele conferinței și al comitetului n'ar fi avut bunul simț de-a nu se solidarisa cu propunerea lui.

Directorul „Gazetei“ a făcut cei drept și densus o propunere cu ocașiunea acelei conferințe, dér nu în defavorul, ci în favorul comitetului și nu înainte conferinței, ci într'o consultare intimă a bărbaților îngrijați de sórtea partidului, consultare, al căreia rezultat a format apoi obiectul discușiunii într'o consfătuire cu membrii comitetului înși-și. Despre acesta vom vorbi în articolul următor.

Delegațiunea ungară a ținut alaltăeri ședința plenară sub presiul contelui Iuliu *Andrassy*. Ea a desbătut propunerea baronului Daniel Ernó, ca la ședințele subcomisiunilor se póta participa ca ascultători și alți membri ai legislațiunii, cari nu fac parte din membrii delegației, esceptându-se ședințele secrete. Propunerea a fost primită și cu acesta s'a paralisat „acțiunea“ gălăgióasă a kossuthiștilor. Îndată după ședința plenară, s'a ținut ședința subcomisiunii, în care s'a desbătut budgetul provinciilor ocupate și la care — în sensul hotărrii de mai înainte — ar fi putut participa domni kossuthiști ca óspeși. De astă-dată însă întrarea fiind liberă, nu s'a prezentat nimeni din ei. „Acțiunea“ kossuthiștilor a mai avut o urmare. Contele Iuliu *Szapáry*, care a fost contra asistării deputaților nedelegați la ședințele subcomisiunilor, ș'a *depus mandatul de delegat*. Subcomisiunea a rămas astfel fără de președinte.

Pregătiri pentru congresul bisericesc sêrbesc. Din *Neoplanta* se anunță că în 19 Mai s'au făcut alegerile pentru congresul bisericesc sêrbesc. Radicalii sêrbi au repurtat o strălucită victorie. Ei au ales pe Dr. Slavko *Miletic*, fiul decedatului Sveztozar *Miletic*. Alegerea acesta dovedește, că acțiunea patriarhului sêrbesc nu prea stau bine. Radicalii au reușit și în alte localități cu candidații lor.

Loubet în Rusia. Președintele republicei franceze, *Loubet*, a sosit deja în Rusia, ca să reîntórcă Țarului visita, ce

li-a făcut-o astă-tómna Francesilor. Escadra franceză a sosit alaltăeri în portul dela Cronstadt, sosirea ei vestindu-se prin 21 lovituri de tun. Tunurile vaselor franceze au răspuns salutării. Președintele *Loubet* părăsind vasul francez, s'a dus — însoțit de marele duce Alexej — pe un vaporăș până la yachtul „*Alexandra*“, pe bordul căruia se afla Țarul. La întâlnire ei și-au strins mâna fórté cordial. Yachtul a plecat apoi spre Peterhof. De aici cu trăsura s'au dus cu toții la gară; urcându-se în trenul curții, au sosit la 12½ în Țarskoje-Selo.

Pressa rusescă publică din incidentul acesta articoli elogióși la adresa Franciei și a dublei alianțe, accentuând caracterul ei durabil și pacinic.

«Gott erhalte».

Scurtă durată a avut bucuria „patrioților“. De unde mai erî alaltăeri foile din Budapeșta vestiau *urbi et orbis* sfîrșitul imnului „*Gott erhalte*“ în Ungaria, étă că a doua zi un comunicat oficios strică bucuria puerilă a domnilor Maghiari și dá următórea esplicare faptului, că de ce nu s'a cântat imnul și la a doua reprezentație din Tattersal:

„Din împrejurare, că la a doua serată a jocului cavaleresc musica militară n'a cântat imnul popular („*Gott erhalte*“) cu ocașiunea sosirii Majestății Sale, câte-va din foile opoșiionale vréu să tragă concludsiunea, că în cercurile normative ar voi să nu mai țină semnă de cântare imnului popular în Ungaria. Drept lámurire declarăm, că în partea acesta nu s'a făcut nici o schimbare în regulamentele esistente și că nimeni n'are intenția de a face o astfel de schimbare. Fapt este numai atât, că Majestatea Sa împărtașind verbal organelor curții ordinea de ședințe la serata respectivă, a dispus ca de data acesta musica militară să nu-l primescă cu imnul popular, nici să nu-l cânte când se va depărta — fiindcă s'ar pute să se întempe, ca monarhul să vină mai târziu la serată și să plece mai curând de încheierea ei. Acesta și nimic *allceva* n'a fost cauza pentru care imnul popular nu s'a cântat astă-dată“.

Comunicatul acesta oficios a apărut în „*Budap. Tud.*“ drept desmetecire pentru „patrioții“ cari iubilau deja prin pressă asupra pretinsului sfîrșit al lui „*Gott erhalte*“ în Ungaria. O fóie guvernamentală face la acesta observația, că pe cum Ungurul nu lasă nimic din tradițiile dela 48, tot așa nici cei dela Curte nu lasă nimic din „*Gott erhalte*“. „Răbdare! — esclamá aceeași fóie. — Sperăm, că cu timpul și în acesta va urma schimbarea salutară dorită. Amintirea plăcută a zilelor trecute, când în capitala maghiară au petrecut împreună regele, curtea și fórea societății maghiare, ne umple de speranța, că dinastia se va contopi și în sentimentul național cu Maghiarul, și atunci va căde de sine și va dispăre și *Gott erhalte*“.

Deci răbdare!

Ce mai díce baronul Banffy?

— Fine —

„În urma raporturilor noastre dualistice, ar pute cine-va să vorbescă — deși fără temeiu — despre óre-cari restringeri de drept de stat; însă esecutarea legilor create nu suferă și nu póte să suferă în urma dualismului nici un fel de restringere; — și decât în privința creării *statului național maghiar unitar* s'ar vedé o lacună, acesta

*) A se vedé N-rii 89, 91, 95, 98, 100, 101 ai „Gaz. Trans.“ și articoli „Cine a spart solidaritatea?“ în „Gaz. Trans.“ Aprilie 19 2

nu trebuie să o căutăm în dualism, căci o găsim mai degrabă în lipsa de orientare a guvernelor noastre, în lipsa de energie a organelor executiv — ba chiar și în slăbiciunea și indiferentismul societății.

Dacă legile aduse în interesul statului național și al limbii naționale — deși recunoștem aici, că în această direcție am fi putut face mai mult, și dacă n'am făcut, vina numai a noastră a fost — dacă, și o mai spunem odată, aceste legi ar fi fost executate cu convenita conștiință, n'ar trebui astăzi să ne plângem de *spiritul protivnic statului de prin unele școli secundare (!)*, sau să ne tânguim, că mulți din învățătorii noștri populari încă nu cunosc limba statului, ba chiar și limba de comandă germană atât de mult atacată și-ar fi pierdut importanța. Căci chiar dacă ar fi, ceea-că însă este o cestiune deschisă, chiar dacă ar fi ceva gravaminos în comanda germană, sistemul limbii regimentului însă în multe privințe este o cestiune mai importantă și decât — ceea-ce de două-șeci de ani și mai bine, de când s'a adus legea despre învățământul obligatoriu în limba maghiară s'ar fi putut face — fie-care fie al națiunii ar fi fost instruit ungueresce, atunci ar fi posibil și s'ar putea cere, ca oficerii și soldații, armata și autoritățile să se înțeleagă între sine numai ungueresce: etă ce este important și nu aceea, care să fie limba de comandă, ca mijloc al apărării comune; căci, dacă se cere, ar putea să fie chiar și un jargon fără nici un înțeles și nu tocmai limba germană.

Acestea voiam să le spunem despre cestiunea națională maghiară în legătură cu dualismul; și acuma voim pe scurt să mai ventilăm cestiunea națională maghiară din acest punct de vedere, într-o Ungarie, care ar fi ajuns într-o eventuală uniune personală și care din cauza actualii proporții numerice între naționalități și Maghiari ar fi nevoită a ține cont de aspirațiunile naționalităților și ar fi avisată la sine însăși, atât cu respect al susținerii statului, cât și cu respect la interesele guvernului, să ofere naționalităților favoruri în detrimentul hegemoniei rasei maghiare, și n'ar putea obține garanții în privința aceea, că nu pentru mulțumirea idealului mărturisit al naționalităților, dăr numai pentru scopul final temporar, de a concede împărțirea Ungariei în districte de naționalități, sau să dicem: de a tolera consecința, adică federalisațiunea statului ungar, ce ar urma nesmintit în acest caz?

Poate s'ar păre prea întunecos acest tablou, însă istoria ne confirmă temerile. Să abstragem de la utopia desperată și necorespunzătoare intereselor statului național maghiar, utopia confederațiunii dunărene, zămislită în cercurile emigrațiunii; să considerăm numai legea de naționali-

tăți de pe timpul luptei pentru independență și creată de fapt în formele legislațiunii de atunci, care a fost discutată în dieta dela Seghedin. Nu a mers această lege, creată de un parlament conștient de desvârșita sa independență, în comune, comitate, tribunale, instrucția primară, starea civilă și peste tot în oricel contact cu autoritățile, ba chiar și în privința limbii de comandă, va să dică a limbii în armată, n'a mers mult mai departe, decât art. 44 dela 1868 creat pe vremea zămislirii dualismului? Cu drept cuvânt dicea Szemere în discursul său ținut la 21 Iulie 1849, că „nici o țară nu acordă micilor naționalități asemenea drepturi în cadrul limitelor sale.“ El însă, firesce, n'a știut, că drepturile acordate prin această desbrăcatură a statului ungar de caracterul său național; cu toate că era liberal și din punct de vedere al statului de drept teoretic, consecuent, ba potoe între împrejurările extraordinare de atunci, când era vorba ca prin câștigarea naționalităților să se asigure succesul luptei pentru independență, erau la aparență motivate, — din punctul de vedere al *statului național maghiar ungar* însă nu erau de loc admisibile.

Articolul de lege XLIV: 1868 — recunoștem — s'a făcut pe temeiul acestei legi dela 1849; recunoștem, că bărbații de stat, cari la începutul vieții de stat constituționale renăscute, ale cărei bucurii de copil le-au gustat, în urma concepției lor, care vedea totul în colorii trandafirii, au mers mai departe, decât trebuia să meargă cu respect la viitorul *statului național maghiar ungar*: — însă mai recunoștem și aceea, că guvernele fără excepție au ajuns la convingerea, că având în vedere interesele *statului național maghiar ungar*, în aplicarea legii trebuie să se impună reserve și că legile create mai târziu, decât nu în toate, dăr în multe privințe au manifestat tendința, de a stărpi greșelile făcute și lipsurile observate.

Articolul de lege XLIV îl voi trata în detalii cu altă ocaziune.

Programa serbarei zilei de 10 Mai 1902.

(A douăzeci și cincea aniversare a proclamării independenței.)

I În revărsatul zorilor 21 lovitură de tun vor anunța capitalei solemnitatea zilei.

II La orele 10 dimineața se va celebra pe piața Romană, serviciul religios de către Înalt Prea Sfințitul Metropolitan Primat, înconjurat de membrii Sfințitului Sinod, în prezența Maiestăților Lor Regelui și Reginei și Altețelor Lor Regale Prințelui și Prințesei României, încunjuțați de curțile regale și princiare.

Vor fi față la acest serviciu religios: președintele consiliului, ministrii, președintele vicepreședinții și birourile Corpurilor Legiuitoare, precum și senatorii și deputații

despre cei-ce și-au pus sufletul în temelia teatrului român.

Era o adevărată bucurie pentru dânsa când mă vedea, că viu acasă. Nici n'apucam să-mi iau pălăria din cap, mă și pomeneam cu ea în cameră; era singură pe lume, biata femeie, și se simțea fericită când mai schimba o vorbă cu cine-va.

— „Mă mir foarte mult de d-ta — îmi dîse ea într-o zi, — îți place să stai mai mult aci, acasă... hei, dăr bietul Dinu nu se mai arăta cu zilele... Mai ales de când cu destrăbălata aia, nu mai era chip să vorbesc cu el...“

Să-ți fac o cafeluță?...“

Intr-o zi o rugai să-mi povestască pătania lui Dinu, la care ținea dânsa așa de mult, și pe care mi-l pomenea în toate zilele.

— Să vezi... începuse ea așezându-și piciorul drept peste cel stâng și potrivindu-și cu îngrijire rochia cea neagră... adică de ce și-ași mai spune?... Câte nu se întimplă d'astea în ziua de azi... dăr păcat, dău păcat de bietul Dinu, că pré era băiat cum se cade.

afiați în capitală, Înaltele Curți de casațiune și de compturi, Academia Română, Corpul profesoral, Curțile și tribunalele, primarul Capitalei cu Consiliul comunal, Camera de comerț, înalții funcționari ai Statului și ofițerii din armata permanentă, rezervă și gendarmerie, cari nu vor fi sub arme.

După serviciul religios, Înalt Prea Sfințitul Metropolitan Primat sfințește noile steguri ale Corpurilor de trupă, cari au luat parte la războiul independenței și Majestatea Sa Regele încredințează aceste steguri comandanților acestor corpuri de trupă.

III. Armata va fi așezată de la Palatul regal pe stradele: Victoriei, Episcopiei, Corăbiei, Primăverei, Piața Romană, Bulevardul Colței, Șoseua Jianu, strada Ghica și Șoseua Kisseleff până la strada Monetăriei.

IV. Pornirea dela Palatul Regal a Maiestăților Lor Regelui și Reginei, împreună cu Altețele Lor Regale Prințesele și Prințesa României, se va anunța prin 101 lovitură de tun ale Arsenalului armatei și ale forturilor cetății București.

V. După distribuirea stegurilor, Majestatea Sa Regele, precedat de drapelul vechi, trece în revistă trupele și primesce, la 11 1/2 ore defilarea pe piața Victoriei.

După defilare, Majestatea Sa Regina, împreună cu Alteța Sa Regală Prințesa României, se întorce la Palat; Majestatea Sa Regele, precedat de stegurile vechi, se întorce la Palat, unde aceste steguri se depun în sala Tronului.

VI. La orele 8 sera va avea loc în curtea de onoare a Palatului regal o retragere cu torțe, după care muzicile militare vor cânta în grădinile și piețele publice.

VII. Registrele de înscriere la Maiestățile Lor Regele și Regina vor fi deschise la Palatul din Capitală.

VIII. În această zi, la orele 10 dimineața, se va celebra un serviciu religios în toate comunele urbane și rurale din țară, la care vor asista autoritățile locale.

Domnii prefecți vor primi, în reședințele județelor, felicitările autorităților civile și militare, precum și ale orașenilor.

În aceste reședințe, domnii prefecți, în înțelegere cu primarii și șefii garnisimelor respective, vor regula modul serbarei acestei zile.

SCIRILE DILEI.

— 9 22) Mai.

Acțiunea de colonizare în Târnava-Mare. Într-o conferință ținută în Sighișoara în ziua de 15 Mai, s'au fixat modalitățile parcelării domeniului contelui Haller. Se știe, că acest domeniu a fost cumpărat de ministrul de agricultură Ignat Daranyi cu scop de-a fi parcelat. Domeniul este de 1278 jughere, din care 771 jughere se vor da în parcele mici, pe când restul împreună cu castelul, parcul și cea mai mare parte a pădurii se va da la 38 coloniști. Valoarea unei parcele este de 7500 corone, care sumă se va plăti în modul următor: în primii doi ani 2% = 150 cor., în al trei-

lea 3% = 225 cor. și dela al patrulea încolo, timp de 50 ani, în fie-care an 4%, adică 300 corone. Venitul minimal al unei parcele va fi anual 798 corone.

Marele album al armatei române. Albumul acesta, e gata. El se compune din 238 tablouri, reprezentând întreaga armată. În restimpul foarte scurt de două luni autorul său, d-nul Antoniu, a cutreerat toate garnisimenele din România și le-a fotografat, însoțit fiind în această călătorie de domnul locotenent Eliad, care avea misiunea de a stabili cu ofițerii garnisimelor ziua și ora când aveau să se fotografieze. Albumul, est Miercuri în 21 Mai, s'a prezentat Maiestății Sale Regelui. Atelierele d-lui Socea efectuează legarea albumului, care va fi în piele fină cu diferite armuri în relief, reprezentând decorațiile înființate pe timpul războiului din 1877, marca țării, medalia comemorativă, ce se va bate cu ocazia jubileului și inscripția „Armata română marelei ei căpitan“. În prima pagină este tabloul M. S. Regelui când se întorce dela război. Pe a doua se vede familia A. S. Prințelui. Pe a treia portretul d-lui ministru de război. Vin apoi: statul major regal, societatea geografică, școla de război, școlile și instituțiile militare, după cari urmează corpurile de armată I, II, III, IV, divizia din Dobrogea și marina militară. Lucrarea a fost făcută de d-l Antoniu gratis, rezervându-și însă dreptul de a o reproduce în urmă, în străinătate, spre a o pune la dispoziție publicului.

Reprezentare populară. Pentru serbarea jubileului de 25 de ani de independență, direcțiunea Teatrului Național va da o mare *reprezentare populară* în sera de 24 Mai 1902, la care vor asista Principii Moștenitori. Se va juca drama războinică „Peneș Curcanul“ de d-nii Vasile Leonescu și Th. Duțescu-Duțu. Între actul al II-lea și al III-lea d-l I. Petrescu, artist societate al teatrului, va rosti în fața Altețelor Lor o cuvântare jubilară de d-l Duțescu-Duțu.

Afacerea sfințirii stégului regimului din Clușii. Foile ungueresci fac mare șgomot cu afacerea acesta. „Egyetértés“ spune, că cetățenii orașului Clușii nu vor lua parte la serbarea sfințirii stégului, care poartă ca emblemă vulturul cu două capete. Stégul nu va fi sfințit de episcopul Majlath, ci de preotul militar gr-cat. Dumitru Pop, lucru pentru care „E-s“ e satisfăcut încât-va și laudă pe episcopul Majlath, că s'a retras dela serbare.

Adevărat se fie? Lui „Bud. Hirlap“ i-se scrie din Orșova, că clubul „reuniunii școlastice regnicolare civile“ din Bănat a făcut, după adunarea dela Rosalia apusene, o excursiune la *Turnu-Severin* (România), unde autoritățile politice, șco-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Din viața de teatru.

A ști odată cine-va, că teatrul e o femeie sulemenită, de departe te farmecă, dăr dacă te sărută, îți rămâne roșăța buzelor pe față.

El nespuse de caracteristică această afirmare, și cei cari se îndeletnicesc cu arta teatrală o simt... o simt până n'adîncul sufletului. Ferice de cei-ce rămân în tot-déuna departe, ca simplii admiratori, și vai de curioșii, cari se încumetă să se apropie de femeia sulemenită: în préjma ei este vârtejul patimilor, care de cele mai multe-ori te omorâ, sau dacă se întimplă să scapi din el, trebuie să-ți plătești acest noroc cu tot ce ai mai sfânt în tine.

*

Acum vre-o trei ani locuiam într-o mahala depărtată de centru, la o fostă actriță, care acum își ducea bătrânețea dintr'o mică pensie, pe care i-o dădea teatrul național. Era o femeie de moda veche, care trăia cu sufletul în generația trecută. Știa multe de pe vremurile înființării teatrului și vorbea cu entuziasm

Îl angajase de curînd la teatru și-mi spunea, că se simte foarte mulțumit de lucrul acesta. Făcea progrese uimitoare și toți colegii îl iubiau; el nu s'amesteca nici-odată în intrigile de culise. În sfîrșit ce să-ți mai spun?... O începuse bine, bine de tot. Dacă ar fi mers lucrurile așa, băiatul ajungea departe...

Dela o vreme i-a căzut ochii pe-o femeie din teatru, pe cea mai frumoasă femeie, dăr, spre nenorocul lui, pe cea mai ușoră dintre femei. L'a prins în vraje dintr'odată și atât de puternic, încât n'ar fi dat un zîmbet al ei pe toate comorile din lume. Dinu era unul din ómenii, cari sunt în stare să se 'namoreze de-o statuie, de un răsărit sau de un apus de soare, de un colț de cer senin, în fine de oricel, decât îndeplinea condiția desăvîrșitului ca frumusețe. Închipuesce-ți, cât de ușor a putut să cadă în cursa acestei femei, al cărei suflet nu-l cunoscuse, dăr care era frumoasă ca o porumbiță. Ea era dintre femeile, cari nu cunoscuse iubirea, iubirea adevărată și sinceră, era născută să zîmbescă la totă lumea și să nenorocască pe sentimentalii devotați, cari îi eșiau în cale. Dinu a băgat de seamă lucrul acesta, dăr era pré târziu să se mai depărteze, căci

începuse să o iubească prea mult ca să o poată uita.

Închipuesce-ți, ce s'a putut petrece în sufletul bietului băiat când începuse să o cunoscă, când aușia în fie-care zi isprăvile ei, când o vedea acum cu unul, acum cu altul, vecinic veselă, fără nici o conștiință de ce face, și pe lângă toate acestea spunându-i și lui de câte-ori avea ocazie, spunându-i că-l iubesc. Le vedea toate acestea și tăcea, chinându-se pe sine însuși, ér când odată își luă curajul și își spuse, că nu-i frumos ce face, că ar fi bine să se schimbe, ea se uita foarte mirată la el, ca și când vorbele acestea ar fi venit din altă lume, căci pentru ea nu era viața, decât așa cum o trăia dânsa.

A trecut vre-o cincă luni de iubire sbruciată și Dinu și cu și se simțea tot mai nenorocit și la urmă căzuse într'o melancolie, care te pune pe gânduri. Părea, că tot ce-a avut în suflet s'a consumat de focul acestei iubiri nebune. Ajunsese ca un lucru, pe care ori-unde l'ai pune, se mulțumesc cu locul lui; când îl vedeam, că pléacă și îi diceam să stea mai bine acasă, m'asculta fără să știe nimic, ér de-i diceam câte-odată să mai

publicul li-a aranjat primire s'erbăto-
Apröpe 10,000 de ömenī așteptau
cei ducea pe excursioniști. Din
autorității politice, excursioniști au
salutați de sub-prefectul *Zaharia*
prosperitate națiunei maghiare, Un-
și culturei maghiare" (!). Directorul
Constantin *Armașu* a salutat pe
maghiari, ca pe apostolii păcii (!)
adunat a strigat: *să trăescă și*
... A răspuns profesorul *Földes Mi-*
în limba română. Profesorii au visi-
apoi liceul model. Cinci-sute (?) stu-
în uniformă, formau spalir, ér mu-
lor a cântat marșul „*Rakoczi*“ (?)...
s'a dat un banchet strălucit în onörea
peților. S'au finut numörose toaste, ac-
mându-se în töte „*amicitia și frătie-*
româno-maghiară“ (!) Banchetul a
până la 2 öre din nöpte, când tre-
a dus pe excursioniști la Mehadia. —
scirea acösta, după föia maghiară, ca
curiositate.

Procesul diarului „D. T. f. U.“ s'a
pe Marți, în 27 Maiü.

O broșură în contra lui Wolff. La
s'a publicat broșura deputatului
Wolff, în care se descopere noue și scan-
fapte ale vestitului deputat pan-
erman Wolff. Afară de cunoscuta seduc-
a logodnicei amicului său intim,
ar fi încercat, ca se vîndă unei pu-
străine, ca director al diarului „*Ost-*
schwe Rundschau“. Deosebit de asta
fost corupt de băncile societăței in-
straliilor. Scandalul va fi enorm și va
se aibă urmări senzaționale.

Duel sângeros. În Timișöra a avut
în ziua de 18 Maiü un duel între doi
eri superiori, anume Carol letel și
Maser, ambii locotenenți-colonelii
reg. 29 de infant. Causa duelului a
o altercație. Intelnirea pe teren a fost
diminéta la örele 9 în casarma
erdinand. Adversarii au duelat cu săbii
de cavalerie. Ambii au fost răniți.
duel s'au împăcat.

Congresul silvic. Marți s'a deschis
congresul corpului silvic, în localul admi-
strației domeniilor corönei, din strada
Arce-Vodă, Bucuresci. După discursul de
bucildere rostit de d-l. Kalinderu, se va
ce darea de semă anuală.

Revista sanitară militară relatéză
d-l Dr. Butzá, medic maior la spitalul
militar central (Bucuresci) a indicat un nou
aplic practic de a distinge sângele de om de
sângele celorlalte animale, lucrare care
fost comunicată societăței de Biologie
Paris, și care este förte importantă
punctul de vedere medicolegal, în cas
crime. Medicul maior Butzá recomandă

în afacerea esperiențelor și a cercetărilor
serul pleuretic, în loc de serul sanguin
(procedul lui Uhlenhut), deöre-ce cel
dintăiu se póte procura cu mai multă în-
lesnire.

Societatea musicală „Hora“. Un
grup de musicanți de diferite ramuri s'a
constituit într'ö societate musicală cu nu-
mele „*Hora*“. Scopul acestei societăți
este: a) să răspândescă gustul de musică
mai ales în pătura de jos a poporului; b)
să cultive și să practice musica de töte
genurile, dér mai de preferință musica
chorală națională populară; c) să vină în
ajutor membrilor sêi în cas de bölă, lipsă
de lucru și deces; d) să desvolte spiritul
de solidaritate între membri; e) să fon-
deze o bibliotecă, o revistă musicală și ö
școlă preparatöre de musică; f) să formeze
un fond pentru înființarea unei case de
economii și credită a musicanților, și — cu
timpul — să construească un institut de
invalidi musicanți și un teatru popular.

Omor. George Catana din Ohaba-
Mutnik a implântat un cuțit în inima fe-
tei Parascheva Matieș, pentru-că acösta
refuzase a juca cu el. Frumösa Paraschiva
muri pe loc, ér Catana fü dus la arest la
Lugöșiü.

Un doctor mort de difterie. Do-
centul universitar Dr. Török din Viena a
murit dñlele acestea în urma unei infec-
țiunii de difterie, contractată în esercițiul
funcțiunei sale.

Mörtea unni curier. Damian Istvá-
nescu din Luncani a fost găsit mort pe
drumul, ce duce la Forăzești (Bănat). Ne-
norocitul avü un atac de epilepsie și trei
dñle a zăcut inconștient, fără să fü trecut
cine-va pe acolo. A treia dñi și-a dat su-
fletul. Tötă corespondența s'a găsit la el.

S'a găsit un césornic de argint în
Valea Cetății. Afătorul locuesce în Strada
Castelului nr. 33.

Aparate de fotografie pentru diletanți. Firma
A. MOLL, liferantul curții c. și r. din Viena
Tuchlauben Nr. 9 i-î recomandă amatorilor de
fotografie, articolele sale necesare pentru a fo-
tografia. La cerere trimite liste ilustrate conți-
nënd prețurile. Depösite în Brașov la F. J. Kelius,
F. Kelen en. Victor Roth farmacist. Deutsch și
Tartler, D. Eremias nepoți

Din Clușiü.

(Coresp. part. a „Gaz. Trans.“)

— 21 Maiü 1902.

Cu inimă întristată Vë raportez des-
pre un cas unic în felul său. Cel puțin
noi Românii ne putem mândri până acuma,
că deși avem pe ici pe colea câte un pë-
cätös și slab de inger, dér în general la

noi nu se găsec casuri de renegări în fe-
lul, cum am vădüt la Slovaci, Ruteni etc.
Procesul de pressă judecat eri și astădñ
la curtea cu jurați, ne-a oferit însö un trist
tablou de degenerare națională.]

Subiectul acestui trist tablou a fost
un tñner al cărui bunic din partea tatälui
a fost preot român în Chioar, ér bunicul
din partea mamei preot reformat în coinit.
Sătmariü. De ce este capabil ö asemenea
progenitură, să judece fie-care din vorbele
lui, pe cari vi-le transmit în estras după
diarele unguresci din localitate. Pentru a
înțelege mai bine lucrurile, trebuie să pre-
mit, că în amintitul proces erau acusatori
toți membri direcțiunei institutului finan-
ciar „*Economul*“ în frunte cu d-l Vasile
Podöbă, între cari fruntași ai bisericei și
mirenii cunoscuți ca ömeni distinși și cin-
stiți, ér acusat era d-l Dr. Indre Lászlo
junior, care într'un diar din Clușiü a în-
dräsnit să arunce învinuirii din cele mai
grave la adresa conducătorilor institutului
financiar român, ca: șantaj, falsificări, mal-
versațiuni etc.

Étä în resumat discursul acusatului:

„Elspune, că e „*valah*“ din comitatul
Sătmariului. Bunicul său din partea tatei
nu sciea unguresce, ér bunicul său din
partea mamei, preot calvin, nu sciea rom-
mănesc. Neamurile lui române au luptat
însö în rindul honveților la 48 și astădñ
au pensie ca foști honveți. În Sătmariu
inimile Românilor sunt contopite cu ale Un-
gurilor în iubirea de patrie. Un singur agi-
tator este în tot comitatul, și acela este
la Șișesci. Venind la Clușiü a cređut, că
tot așa e și aici, dér s'a înșelat. Cu gröză
a observat, că aici Valahii vor să facă
stat în stat. Pentru sufletul lui drept și
sincer l'au persecutat Valahii. S'a convins,
că la Valahii cu cât cineva uresce mai mult
pe Unguri, cu atât este mai distins, mai
înaintat. El ajunsese la alternativa: de a
purta numele de renegat — ori a-și des-
prețui patria și a lupta în rënd cu trădä-
torii de patrie. A găsit însö între Valahii și
ömeni cum se cade (citéză câteva nume).
Dela aceștia a auđit, că Podöbă agită con-
tra națiunei maghiare. Nimeni n'a îndräsnit
să ridice cuvântul. Atunci el, ca patriot
maghiar și ca amic al cunoscuților tătă-
ne-säu, s'a hotarit să demascheze faptele
lui Podöbă et Comp. — Și de či auđia
isbucnirile de ură contra Maghiarilor și
agitația desvoltată cu scop de a uni Tran-
silvania cu România. A căutat, să vadă,
decă tendințele lor au vr'ö basă morală,
ca să se alătore și el, dér s'a înșelat. Agi-
tatorii umblă cu untul pe cap. Ei umblă
pe cărarea, unde se comit crime, fără să
pöta fü pedepsiți. Sörele nostru era prea
slab pentru a le topi untul, de aceea a
venit el să topescă untul. Românii își în-

vață copiii să-i urască pe Maghiari, cei
inteligenți își trimit copiii în România, ca
să învețe ura. Cine nu ține cu ei, este
batjocorit în „*Gazeta*“ și „*Tribuna*“. Tră-
darea de patrie le procură traiü domnesc.
Ura contra ideiei naționale nu ö propagă
din convingere, ci din rinvna de câștig.
Vędënd între acusatori nume unguresci, a
cređut că are de a face cu membrii dela
„*Emke*“, când colo are de a face cu tră-
dători de patrie. — Din România vin în
fie-care an mii de franci la posta din
Clușiü. Cea mai mare parte a popilor din
Transilvania lucréză așa. Scie, că nu-l aș-
tëptă flori, căci asta-i sörtă patrioților în
Ungaria. Așteptă cu încredere verdictul.“

Verdictul încă nu ne este cunoscut.

— p. —

ULTIME SCIRI.

Bucuresci, 21 Maiü. Astădñ la
örele 3 p. m. a fost la Ateneu ö
grandiosă serbare militară, cu care
ocasiune oficerii din capitală au ofe-
rit regelui marele album al armatei
și un tablou alegoric, reprezentând
pe rege, pe principele Ferdinand și
pe micul prinț Carol. A vorbit d-l
Sturdza și a răspuns regele.

Bucuresci, 21 Maiü. Cu ocașiu-
nea petrecerii în Bucuresci a diaristu-
lui evreu din Francia, Bernad La-
zare, studenții au făcut ö manifes-
tațiune ostilă contra jidovilor. S'au
intêmplat ciocniri cu poliția și gen-
darmii și s'au făcut câte-va areștări.

Constantinopol, 21 Maiü. Prințul
George *Bibescu*, fiul fostului domn al
Munteniei, a murit eri aici în virstă
de 68 ani. Inmormântarea se va face
în Bucuresci.

Petersburg, 21 Maiü. Adñ s'a dat
în onörea lui *Loubet* la 8^{1/2} s'era, un
prânđ de 300 tacämuri. Tarul *Ni-*
colae a golit paharul pentru mărirea
și înflöirea Francei, aliata Rusiei.
— Președintele *Loubet* a răspuns
mulțumind și golind paharul pentru
sănătatea părechii imperiale și a fa-
miliei domnitoare și pentru înflöirea
și mărirea Rusiei, aliata sinceră și
amica Rusiei.

Berlin, 21 Maiü. „*Lokalanzeiger*“
primescö din Rotterdam scirea, că
în cercurile influente de acolo se
afirmă, că majoritatea covirșitore a
comandanților burii au votat pentru
continuarea rășboiului.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil: **Traian H. Pop.**

să se se plimbe, pleca fără să mă în-
tebe nimic...

De câte-ori nu-l gășiam plângënd
pele cu capul pe mesciöra asta și de mă
lăccam să-l mângăi, imi răspundia cu un
mbet trist:

— Nu e nevoie..., nu merit atăta bună-
le, sunt un nebun și pace; de-ași fü cu-
ninte n'ași fü așa...

Intr'ö nöpte după două-spre-öce se
lörse acasă mai tulburat ca nicö-odată.
la teatru se jucase Romeo și Iulietta.
nu ținuse rolul lui Paris, ér al Iuliettei
sesse jucat de acösta frumösă femeie.
se-ți spun?... M'am speriat auđind pa-
ñ lui pe coridor și ușiile pe cari le trăn-
ă în urmă-i. Par-că venise furtuna și
am förte îngrijată, sciindu-l mai ales ce
mpit venia altă-dată acasă, de nici nu-l
știa.

Cum ajunsese în odaia, începü să cânte;
ö melodie inventată de el, ö melodie
ludată, care-ți făcea frică și care nu se
mai sfirșia.

Il ascultai vre-un ceas din odaia de
turi. Dela ö vreme vocea lui devenia
l mai plângätöre și se intreruipa din
nd în când de câte un oftat adönc, nes-
de dureros.

Imi luai ö hăinuță pe mine și intrai
ă, aci în odăița asta. Scii cum l'am

găsit?... Ședea pe scaun, colea, cu picio-
rele ridicate pe masă. Cu capul lăsat pe
piept, cu ochii pierduți pe podele își
cânta cântecul și nici nu băgä de semă
întrarea mea. Mă apropiai de el și-l strigai
pe nume. Incetă din cântec, dér rămase
tot în poziția de mai înainte. Li pusei mânia
pe umër și-l mai strigai odată. Iși ridicä
capul încet și mă privia lung cu ochii lui
marți, negrii, cari luaseră acum ö expresie
ciudată.

— Ce cântai? îl întrebai eu, înfricoșin-
du-më singură, că-i făceam întrebarea asta.
El imi răspunse, că nu-și aduce aminte,
decă a cântat s'eu nu, dér că se simte
förte tulburat și-mi povesti cu de-amărün-
tul acöstă iubire a lui, pe care eu n'ö cu-
nosceam până atunci. La sfirșit termina
cam așa:

Astă-serä s'a pus vërf la töte. Nu
sciu cum să spui..., dér par' că mi-s'arupt
ceva în piept când am vędüt-ö pentru în-
tăia-örä în vieța mea spunëndu-i altuia
cuvinte de iubire. Am auđit multe și
m'am împăcat cu töte, dér ca s'ö vöd cu
ochii mei strängënd pe altul în brațe,
vorbindu-i așa de dulce, sărutându-l... uite
mi-s'a sfirșiat inima. Sciu că sunt un ne-
bun, sciu că trebuia să facă töte astea de
ochii lunei, și de dragul lui Shakespeare,
sciu că trebuia să se arate iubitäre căträ

Romeo... și totuși mă döre..., mă döre...,
më döre.

Aci începü să plângă. Încercai eu
së-l liniștesc în töte felurile, dér nu fü
chip së-l astimpër. Când îi spuneam să
încece s'ö uite, s'ö lase în plata sfântului,
că nu-i vrednică de-ö iubire ca a lui și că
n'ö së-l pricépă nicö-odată, el nu mai sciea
se îngäne decät:

— E atăta de frumöse..., atât de fru-
mösă!

A doua či s'a simțit rău de tot i-a
plecat la sora-sa în strada **... Acum
vre-ö două luni am fost pe la el; era
sfirșit cu totul, s'eracul, și nu sciu, decä ö
va mai duce mult.

* * *

Acum un an, pe la sfirșitul lui Au-
gust, vedeam în fie-care či în sala de re-
petiții, pe un scaun de längă, ușe un tñner
slab, cu ochii în fundul capului, palid, ră-
männënd trist și nepäsător la töte glumele,
ce se făceau de cătră actorii, cari repe-
tau. Aceștia, unul câte unul se apropiau
de el, îi vorbeau, — ö conversație scurtă
— și eșiau pe urmă în sala de fumat, com-
entänd pe socotëla melancolicului ofi-
cos. Toți îl compătımiau și îl regretau pe
bietul tñner, care nu era altul decät Dinu,
despre care imi povestise bëtrăna actriță.

Intr'ö či de pe la sfirșitul lui Sep-

temvrie se adunaseră împrejurul lui mai
mulți dintre actori și actrițe și-l întrebau
despre diferite lucruri; el răspundea scurt,
nelămurit, și când încerea să povestescä
ceva, se opria în mijlocul frazei, își uita,
ce are să dñcă și tăcea privind-u-i pe toți
cu nisele ochi fricoși și umeđi de lacrimi.
„Mëi Dinule, scii tu cum mă chiamă
pe mine?“ îl întreba câte unul, și el îl pri-
via lung, ca și când și-ar fü roscolit în
adöncul sufletului; îl vedeai cum se chi-
nuesce să-și aducă aminte și își-era mai
mare mila vędënd aerul de desnädejde, ce
i-se zugrävia pe față.

N'am să uit nicö-odată înfățișarea lui
când fü întreat de femeia cea frumösă,
dec' ö mai cunöscöe.

„Da, da,— oftă el privind-ö extaziat
cu ö față înveselită, ca și când tot sân-
gele ce-l mai avea i-se ridicase în obraz
— da, da... te cunosc pe d-ta..., ce fru-
mösă ești d-ta...“ și se ridică în picioare
și-i sărută mânia.

*

Nu sciu ce s'ö fü mai întêmplat cu
bietul Dinu. Indată ce s'au pornit ploile
de tömnă nu s'a mai arătat pe la teatru.
Cine scie, decä nu s'a dus cu frunđele, cu
ploile, cu întrëga podöbă a naturii, ursitä
să mörä odată cu adierea iernei.

Velurio.

Cursul la bursa din Viena.

Din 21 Maiu n. 1902.

Table with financial data: Renta ung. de aur 4%, Renta de corone ung. 4%, Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%, etc.

Cursul pietei Brasov.

a Din 22 Maiu n. 1902.

Table with market prices: Bancnot rom. Cump. 19.- Vend. 19.04, Argint roman. 18.40, Napoleond'or. 19.-, Galbeni 11.30, etc.

-z. 216 -192. ukvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. jebirosag, mint telek-onyvi hatosag, kozhირre teszi, hogy Popa Zamfir George vegrehajtatónak Popa Zamfir Bucur vegrehajtasat szenvedo elleni 152 korona 50 filler tokekovetelés és járulekai iránti vegrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbírószék) területén fekvő a gridi 176. sz. tjkvben foglalt Popa Pa-raschiva szül. Popa, özv. Comanițiu Rafira szül. Oopa, Potecu George Nutza, Boer Mária szl. Csicsiernea, Csicsiernea Jaon és Modoresa Marta szl. Popa neven álló A †

Table with columns for numbers and values: 324, 325 hrsz egész ingtira 330 kor. 6929 hrsz. egész ingtira 26 kor. 615, 694, 1047, etc.

Összesen 1248 kor

ez-nnel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1902 évi Junius hó 17-ik napján délelőtt 9 órakor Grdhn megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok beesátának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42 § ában jelzett árfolyamual számított és az 1881. évi november 1-én 3333 sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet S. § ában kijelölt óvadékköpes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt atszoigáltatni.

Fogarasi, 1902 évi márczius hó 19 ik napján.

A kir jrbírószék mint tkönvyi hatóság.

Schupiter, kir. árbró.

(1 3.)

ANUNCIURI

insertiuni și reclame:

sunt a se adresa subscribei administratiunii. In cazul pu-

Nr. 6573-1902.

PUBLICAȚIUNE.

De-ore-ce A. Porr, carele posedea in Brasov un institut de mijlocire de servicii și plasare de servitor, concesiast cu Nr. m. 7060/1897, dela finea anului 1898 nu mai usé-za de acésta concesione, de aceea in sensul §ului 49 al art. de lege XVII 1884 și pe basa ordinului Ministeriului de comerțiu dela 29 Ianuarie 1902 Nr. 5875/VIII-1902. acésta concesione se declará de ștersá.

Inainte insá de a estrada cautiunea lui Albert Porr, se provóca toți aceea, cari contra antreprindétorului de mijlocire, pentru service Albert Porr, voesc a-și validita vre un drept de despágubire séu pentru vre-o pretensiune, se-și inainteze atari reclame la acest magistrat oráșenesc până la 12 Iunie 1902, cu atât mai vértos, căci după espirarea acestui termin, cautiunea din cestiune se va estrada deponentului séu Albert Porr. Brasov, 6 Maiu 1902.

1-3 (524)

Magistratul oráșenesc.

Abonamente

la

„Gazeta Transilvaniei“

se pot face ori și când pe timp mai îndelungat séu lunare.

AVIS. In pravalia I. G. EREMIE au sosit. Specialități proprii precum: Cerașe noue, Măzre verde, Cararabe, Fasole verde, Cartofi noi, Sparangei Soilo, Paradise roșii, Castraveți noi, Ceapă mare egiptiană, etc.

La prea înalta poruncă a Maiest. Sale Apost. c. și reg. a XXII Loterie de stat c.r. pentru scopuri comune militare filantropice. LOTERIA acésta unică în Austria legal concesionată, conține: 17.822 câștiguri în bani gata. Suma de corone 442.850. Câștigul principal 200.000 Corone bani gata. Tragerea urmază irevocabil la 12 Iunie 1902. Un los costă 4 corone.

Praturile-Seidlitz ale lui Moll. Veritabile numai, deca fiecare cutiá este provédutá cu marca de apărare a lui A. Moll și cu subscrierea sa. Franzbranntwein și sare a lui Moll. Veritabilu numai, deca fiecare sticlá este provédutá cu marca de scutire și cu plumbul lui A. Moll. Sapun de copii a lui Moll. Cel mai fin sapun de copii și dame fabricat după metoda cel mai nou pentru cultivarea rațională a pielii, cu deosebire pentru copii și adulți.

AVIS. Prenumeratiunile la Gazeta Transilvaniei se pot face și reînnoiri și când vrea 1-mă și 15 a fie-carei luni. Domnii abonați se binevoiască a aráta in deosebí, când vorie ca espedarea se li-se facá după stílul nou. Domnii, ce se abonezá din nou se binevoiască a scrie adresa ámurit și se arate și posta ultim. Administraț. „Gaz. Transilv.“